

בשעה שהראש הלבן תקן בפה על גבי העמודרים על אבני של מרגליות טובות. בין אותם האבנים יש מרגלית אחת במרקחה יפה ובתאורה כספי הפליל (של החשין) שלוחות קשבעים גוננים. אותם שבעים גוננים לוחטים לכל צד.

אליה השבעים נפרדים מתוכה שלשה גוננים. אלה רוחות ברוחות שנוצחות לאربعע אדרי העולים.ongan יש רום חזקה של צד שמאל שנאחז בשמשים. אוטם שבעים גוננים הדרין יושב והפירים נפתחים.ongan יוצאים חזים וחרבות ורمحים ואש של המגדל. ונאנחת אש חזקה שיווצאת מהشمמים בו. וכשנאנחות האש העלונה באלו שלטמה, אין מי שוכן לשבר את הרוגו והדין.

עינים לוחות כמו שלហות של אש יורד בהם לעולם. אווי למי שפוגש אותם, חגורו מותנים [מריבות] הוא, וחרב שננה בידו. לא מרhom על טוב ולא על רע. שהרי [פסק] הפטק, שהם שבעים בראשות שנאחזו אותו צד של השמים, יורד ביד שמאל בכמה דינים. מתחפה בכמה גונים, הופך בכל יום. הוא נקרא פרם ולחט שמתתקן לבני אדם. כל הגונים של כל הזעם של הקודוש ברוך הוא נראים בו. והם יושבים ברום העולם, ובני אדם בסכלותם לא משגיחים בהם. גפרית ואש - התוק של מים ואש שנטכים מהشمמים נאחזו זה בזה וירדו על סדרם. אווי לרשעים שאינם משגיחים על כבוד רבונם.

א: עשרה שמות חוקים ברכוז המלה. ב: עשרה הם ועוילים לחשבון גדול. ג: שבעים גוננים לוחטים לכל צד. יוצאים מתחוקם שמות שתקוקים סוד של שבעים מלאכים שהם בסוד השמים.

ברורינו חביבין בסכלתנו, יסתכלוין למנדע, בשעתא דרישא חוויא אתקין ברסיא על גבי סמכין דאגני דמרגליין טבו. בין אונן אבן אית חד מרגלייא שפירא בחיו זאה בריאו קומטרא דקונטרא (נ"א דקיטרא) דמלחתא בע' גונין, אונן ע' גונין מלחתן לכל סטר.

אלין שבעין מתפרקן מגו תלת גונין. אלין זיקין בזיקין דנציצין לארכעה סטר עולם, הכא איתא זיקא מקיפה דסטר שמאל דאתא חד בשמשיא. אונן גונין שבעין (דניאל ז) דינא יתיב וספרין פתיחו. מהכא נפקי גירין וסיניין ורומחין ואשא דקיטרא. ואთא חד אשא מקיפה דנספקא ממשמים בה, ובכד אתא חד אשא עלאה באlein דלפתא, לית מאן דיכיל לאתגר ריגזא ודינא.

עינין להטין בטיסין דנורא, נחית בהו לעלם. ווי מאן דאנער ביה, חיגר חרץין (ס"א תרכז), איהו חרבא שננא בידיה, לא חיש על טב ועל ביש. דהא (ס"א פסקא) מהכא דאנון שבעין ברשו דאתא חד הואה סטרא דشمיא נחית בידא שמאל באכפה דינין, אתהפה באכפה גונין, הפהוק בכל יומא, איהו אקורי פרם זלת דמתקנא לגבי בני אדם. כל גונין דכלו זומו דקונשא בריך הויא ביה אתחאיין. ואונן יתבין ברומיי דעלם, ובני נשא בסכלותא דלהון לא שמייא אתא חדו דא בדא ונתת על סדרם. ווי לחייבא דלא משגיחין על יקראי דמאיריזון:

א עשרה שמון גליפן בהורמנותא דמלכתא. (פירוש השם במילוא עשר אותיות יוד ה' וא' וו' ה' א'). ב עשר אונן וסלקין לחושבן סגי. (פי' יוד עליה ב', יוד הא עליה ב", יוד נ"ל ה' וו' ה' וו' עליה מ"ב, י' י"ד' יהוה' עליה ע"ב). ג שבעין (הם ע"ב ונקראים ר' מהנות שבינה והם למטה מלכות). גוונן מלחתן לכל סטר. נפקי מגו שמון דאנגליף רזא דע' שמון דמלאכיא. דאנון ברזא דשםיא.